

Sygn. akt XI K 11/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 września 2015 roku

Sąd Rejonowy Gdańsk - Północ w Gdańsku w XI Wydziale Karnym w składzie :

Przewodniczący : SSR Sebastian Graban,

Protokolant: Monika Słomińska,

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 21 lutego, 25 marca, 23 maja, 23 września, 3 listopada, 5 grudnia 2014 r., 29 stycznia, 13 marca, 10 kwietnia i 28 sierpnia 2015 r. sprawy z oskarżenia Prokuratora Prokuratury G.-W. w G. przeciwko:

P. K., synowi D. i A. z domu I., urodzonemu dnia (...) w G., PESEL (...),

oskarżonemu o to, że:

w okresie nie wcześniej niż w dniu 26 sierpnia 2013 r. i nie później niż w dniu 27 sierpnia 2013 r. w G., działając wspólnie i w porozumieniu z innymi nieustalonymi osobami, włamał się poprzez pokonanie w nieustalony sposób bramy garażowej, stanowiącej zabezpieczenie wejścia, do garażu znajdującego się w budynku mieszkalnym przy ul. (...) i zabrał w celu przywłaszczenia mienie motocykl (...) o nr rej. (...) o wartości 12.000,00 zł na szkodę Ł. N.,

tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 k.k.,

rozstrzyga następująco:

1. uznaje oskarżonego za winnego tego, że 27 sierpnia 2013 r. w G., działając wspólnie i w porozumieniu z nieustalonymi osobami, zabrał w celu przywłaszczenia należący do Ł. N. motor marki (...) o wartości 8000 zł, czyn ten kwalifikuje jako przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 278 § 1 k.k. wymierza mu karę 1 (jednego) roku i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności i na podstawie art. 33 § 1, 2 i 3 k.k. wymierza mu karę 400 (czterystu) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki na 20 (dwadzieścia) zł;

2. na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 1 pkt 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym od dnia 27 sierpnia 2013 r. do dnia 30 czerwca 2015 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. wykonanie kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres 4 (czterech) lat próby;

3. na podstawie art. 72 § 1 pkt 4 k.k. i art. 73 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym od dnia 27 sierpnia 2013 r. do dnia 30 czerwca 2015 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. nakłada na oskarżonego w okresie próby obowiązek wykonywania pracy zarobkowej oraz oddaje go pod dozór kuratora sądowego;

4. na podstawie art. 627 k.p.k. oraz art. 2 ust. 1 pkt 4 i art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych kosztami procesu obciąża oskarżonego i zasądza od niego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 1900 (tysiąca dziewięciuset) zł tytułem opłat i kwotę 1678,53 zł (tysiąca sześciuset siedemdziesięciu ośmiu złotych i pięćdziesięciu trzech groszy) tytułem zwrotu wydatków.

Sygn. akt II K 11/14

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 4 września 2015 r.

1. Ustalenia faktyczne.

26 sierpnia 2013 r. około godz. 15:00 K. P. posługująca się telefonem o numerze (...) użyczyła P. K., używającemu telefonu o numerze (...), zamieszkującemu w miejscowości K., samochód osobowy marki o (...) o numerze rejestracyjnym (...). Tego samego dnia około godz. 22:00 M. B. (1), posługujący się telefonem o numerze (...) za pośrednictwem brata M. B. (2), użyczył P. K. samochód marki m. (...) o numerze (...). W dniu 27 sierpnia 2013 r. o godz. 00:10 P. K. zadzwonił do M. B. (1), informując, że zepsuły się kluczyki od m., a następnie odebrał od niego kluczyki zapasowe¹.

Od godz. 22:17 dnia 26 sierpnia 2013 r. telefon P. K. łączył się wiele razy m.in. z użytkownikami telefonów o numerach (...) i (...). Od godz. 00:14 do godz. 01:43 dnia 27 sierpnia 2013 r. telefon P. K. łączył się osiem razy wyłącznie z numerem (...), a od godz. 01:47 do godz. 01:56 cztery razy łączył się z wyłącznie numerem (...). Telefon P. K. logował się w różnych stacjach na (...) na terenie G., K. i S., co świadczy o jego przemieszaniu się, aby o godz. 01:56 po raz pierwszy zalogować się w stacji (...) na ul. (...), łączącej się z ulicą do S. (dzielnica W. G.). Kolejne logowania telefonu P. K. miały miejsce o godz. 03:03 również w stacji (...) na ul. (...), potem w godz. 03:15 i 03:17 w stacji (...) na ul. (...), dzielnica W. D., a następnie w godz. 03:51, 03:53, 03:57, 04:03, 04:05, 04:08 ponownie w stacji (...) na ul. (...). Jego telefon łączył się w tym czasie z numerem (...) i usiłował się połączyć z numerem (...). Następnie telefon P. K. od godz. 04:21 logował się w różnych stacjach (...) na terenie G., łącząc się do godz. 04:41 wyłącznie z numerami (...), (...) i (...), a następnie też z innymi numerami, bez dłuższych niż kilkudziesięciminutowe przerw w połączeniach. O godz. 07:18 telefon P. K. logował się do stacji (...) w miejscowości S., a od godz. 07:40 do godz. 08:00 w miejscowości K., zaś następnie ponownie w (...).

O godz. 04:41 z telefonu P. K. przeprowadzono rozmowę o długości 254 sekund z użytkownikiem numeru (...), który o godz. 05:41 odbył 110 sekundową rozmowę z M. B. (1). Osoby te łączyły się następnie ze sobą kilkakrotnie w godz. od 05:55 do 06:33. M. B. (1) dowiedział się wtedy o utracie samochodu m. (...) użyczonego przez P. K., który przekazał mu, że pojazd miał zostać skradziony. W godz. od 06:25 do 06:31 telefon M. B. (1) logował się do stacji (...) na ul. (...) w G.. Z kolei w godz. 07:55, 08:32 P. K. łączył się z K. P., informując ją o utracie użyczonego mu pojazdu marki o (...), który miał zostać mu skradziony między 22:00 a 23:00 w dniu 26 sierpnia 2015 r. na ul. (...) w G.. P. K. oraz K. P. ustalili, że udadzą się do Pierwszego Komisariatu Policji w G., co uczynili bezpośrednio po tej tych rozmowach³.

Funkcjonariusze Policji P. W. i Ł. B. ok. godz. 02:15 dnia 27 sierpnia 2013 r. patrolowali radiowozem ulicę (...) w G.. Przy posesji nr (...), w okolicach skrzyżowania ulicy (...) z drogą wewnętrzną do posesji nr (...), zauważyli w omijanym samochodzie marki o (...) podejrzenie zachowującego się młodego mężczyznę. Postanowili zawrócić i wylegitymować go, informując o tym drugi patrol funkcjonariuszy Policji R. K. i A. P.. P. W. oraz Ł. B. zauważyli, że z drogi wewnętrznej włącza się do ruchu pojazd marki m. (...), przed który wjechał pojazd marki o (...). Samochody te poruszały się jeden za drugim, a za nimi przemieszczał patrol tych funkcjonariuszy. Po pewnym czasie pojazdy marki o (...) i m. (...), skręcające w ulicę (...) dostrzegł także patrol policjantów R. K. oraz A. P., którzy postanowili zatrzymać kierowców tych samochodów do kontroli. Kierowcy ci przyspieszyli, dojeżdżając do drogi leśnej za domem studenckim przy ul. (...). Tam w okolicy posesji nr (...) porzucili oba pojazdy oraz motocykl k. (...) o nr rej. (...). Z pojazdów wybiegły trzy osoby. W czasie wykonywania czynności przez oba patrole, do porzuconych pojazdów podeszło dwóch młodych mężczyzn, którzy na widok policjantów zaczęli uciekać⁴.

Należący do M. B. (1) pojazd marki m. (...) nr rej. (...) został porzucony z otwartymi tylnymi drzwiami, a stanowiący własność K. P. samochód o (...) z lekko uchyloną przednią szybą od strony pasażera. Na szybie tej ujawniono dwa odciski środkowego palca prawej ręki P. K.. Pojazdy nie nosiły śladów kradzieży, zaś w samochodzie m. (...) ujawniono w stacyjce oryginalny kluczyk⁵.

Motocykl k. (...) o nr rej. (...) został skradziony z hali garażowej budynku przy ul. (...). Brama hali garażowej nie nosiła śladów uszkodzeń. Do hali można było dostać się również przez drzwi wejściowe do klatki schodowej, zabezpieczone domofonem, które jednak 27 sierpnia 2013 r. otwierały się po pociągnięciu za klamkę, bez konieczności użycia kodu.

Bramę hali garażowej można było z kolei otworzyć od wewnątrz. Na skradzionym motocyklu ujawniono odcisk linii papilarnych, który nie pochodził od (...)

W toku postępowania fałszywego alibi dostarczyli P. K. świadkowie P. O. (1) i P. O. (2), a na rozprawie także M. (...).

Wskazane wyżej fakty, oceniane we wzajemnym powiązaniu, zgodnie ze wskazaniami doświadczenia życiowego i zasadami prawidłowego rozumowania prowadzą do wniosku, że P. K. wspólnie i w porozumieniu z dwoma z nieustalonymi osobami zabrał w celu przywłaszczenia motocykl k. (...) o nr rej. (...), a jego rola w popełnieniu tego czynu polegała na zorganizowaniu, celem dokonania kradzieży, pojazdów marki o. (...) i m. (...) oraz na obserwowaniu okolic miejsca kradzieży w pojeździe marki o. (...).

Motocykl (...) o nr rej. (...) należał do w dniu 27 sierpnia 2013 r. do Ł. N. był wart 8000 zł8.

P. K. urodził się (...) Posiada wykształcenie zawodowe. Ma jedno dziecko, na które zobowiązany jest płacić alimenty. Posiada motocykl. Obecnie nie pracuje. Był jeden raz karany za przestępstwo na karę grzywny9.

2. Ocena dowodów.

W niniejszej sprawie oskarżony nie przyznał się do winy i odmówił składania wyjaśnień co do zarzucanego czynu (k. 68-69, 91, 105).

Dowodami bezpośrednio obciążającymi oskarżonego były zeznania świadków R. K. i P. W., którzy w czasie okazań w toku dochodzenia rozpoznali P. K. jako kierowcę samochodu o. (...), którym poruszał się jeden ze współdziałających w popełnieniu kradzieży mężczyzn (k. 58v-59, 60v-61). Sąd ocenił te ich zeznania jako szczerze, ale obarczone zbyt wysokim ryzykiem pomyłki, aby poczynić na ich podstawie rzetelne ustalenia faktyczne. Zważyć bowiem trzeba, że na rozprawie świadek P. W. wskazał, że znał oskarżonego z wcześniejszych czynności, a mimo to, przed jego zatrzymaniem, nie wymieniał go w swych zeznaniach jako potencjalnego sprawcę. Podał też, że kierowcę o. (...) zaobserwował jedynie przez „ułamek sekundy”, zaś pościg za osobą, którą miał być oskarżony, rozpoczął z odległości ok. 5-10 metrów przy wyłączonych światłach jego radiowozu (k. 536, 537). Z kolei R. K. zeznał, że dwie osoby, które zaczęły uciekać, widział z odległości kilkunastu metrów, przyznając, iż na miejscu ujawnienia porzuconych pojazdów „za wiele nie było widać” (k. 538). Eksperyment procesowy w toku postępowania sądowego potwierdził, że dokładne zaobserwowanie twarzy osób w okolicznościach zbliżonych do opisywanych przez świadków nie było możliwe (k. 735 – 738, 741). W świetle przesłuchań osób przybranych w dniu 27 sierpnia 2013 r. do okazania wraz z oskarżonym oraz zdjęć tych świadków i oskarżonego, wykonanych w postępowaniu sądowym, nie można natomiast stwierdzić, aby był on okazywany wraz z osobami znacznie różniącymi się od niego wyglądem, względnie, aby z innych przyczyn okoliczności, w jakich przeprowadzono okazanie, miały charakter sugerujący (k. 720-720v, 723-724, 590-591).

Przedstawiona wyżej ocena zeznań świadków R. K. i P. w zakresie ich niezasadnej pewności co do rozpoznania oskarżonego w toku okazań, nie dyskredytuje ich zeznań odnośnie powodu oraz przebiegu interwencji w dniu zajścia. W tej części ich zeznania były spójne ze sobą, konsekwentne oraz nie podważone żadnym przeciwnym dowodem, wobec czego należało dać im wiarę i oprzeć na nich ustalenia faktyczne (k. 20v-22v, 536-539). Uzupełnieniem relacji świadków w tym zakresie były zdjęcia i mapy (k. 742-746).

Za rzetelne i w pełni przydatne Sąd uznał protokoły oględzin i dokumentację zdjęciową (k. 3-6, 23-24, 36, 39-40, 133-134, 136). Z dowodów tych wynikają następujące istotne dla rozstrzygnięcia okoliczności:

- porzucone samochody marki o. (...) i m. (...) nie nosiły śladów kradzieży, zaś w m. ujawniono oryginalny kluczyk, a o. uchyloną szybę kierowcy,

- do hali garażowej budynku, z którego dokonano kradzieży, można było dostać się z klatki schodowej, przez drzwi dające się otworzyć w dniu 27 sierpnia 2013 r. bez używania kodu,

- brama do hali garażowej nie nosiła śladów włamania,

- na szybie kierowcy samochodu o. (...) i baku motocykla k. (...) ujawniono ślady linii papilarnych.

W świetle jasnej, pełnej i niekwestionowanej opinii biegłego z zakresu daktyloskopii ślady na szybie o. pochodzą od środkowego palca prawej ręki oskarżonego, a ślady na motorze od innej osoby (k. 172-173).

Możliwość dostania się do hali garażowej w inny sposób niż włamanie poprzez bramę do tej hali potwierdziły też zgodne i wiarygodne w tym zakresie zeznania świadków D. N., Ł. N. i B. J. (k. 437, 486, 536).

Przeprowadzona opinia biegłego z zakresu osmologii nie potwierdziła zgodności zapachu z fotela kierowcy oraz pasażera pobranego z pojazdu o. (...) w dniu 27 sierpnia 2013 r. o godz. 14:50 z zapachem porównawczym od P. K. (k. 39-40, 176-178v). Nie stwierdzono też zgodności śladów biologicznych pobranych w tym samym czasie z oparcia foteli oraz kierownicy o. (...), z których uzyskano tylko profile częściowe DNA, z profilem DNA P. K. (k. 39-40. 234-238).

Mimo wyników badań osmologicznych i DNA, w świetle wolnych od sprzeczności oraz niepodważonych żadnym innym dowodem zeznań świadków K. P. (k. 25v, 724-725) i R. R. (k. 24v) oraz opinii z zakresu daktyloskopii, nie może budzić najmniejszych wątpliwości, że samochód o. (...) został użyzony w dniu 26 sierpnia 2013 r. ok. godz. 15:00 oskarżonemu, który rankiem 27 sierpnia 2013 r. poinformował tych świadków o jego utracie, twierdząc, iż pojazd został mu skradziony. K. P. podała przy tym, że oskarżony posługiwał się m.in. numerem telefonu (...), łącząc się z jej numerem telefonu (...) (k. 25v). Numer (...) był zarejestrowany na dane oskarżonego (k. 249). Wykazu połączeń tego numeru potwierdza, że rozmowy P. K. i K. P. miały miejsce z tych numerów w godz. 07:55, 08:32 w dniu 27 sierpnia 2013 r., bezpośrednio przed wizytą oskarżonego i świadka na Pierwszym Komisariacie Policji (k. 25, 300).

Na wiarę zasługiwały również zeznania M. B. (1) odnośnie okoliczności użyczenia oskarżonemu, za pośrednictwem brata M. B. (1), samochodu marki m. (...) w dniu 26 sierpnia 2013 r. (k. 50v, 668v-669v). Jego zeznania były w tym zakresie konsekwentne, spójne i przekonujące. Uwiarygodniły je wykazy połączeń, które ujawniły rozmowę telefoniczną M. B. (1), posługującego się numerem (...) z osobą posługującą się telefonem o numerze (...), należącym do P. K., w dniu 26 sierpnia 2013 r. o godz. 21:42 (k. 275, 298). Ich kolejne rozmowy miała miejsce o godz. 00:10 i 00:12 w dniu 27 sierpnia 2013 r., co koreluje z zeznaniami M. B. (1) o przekazaniu P. K. na jego prośbę zapasowych kluczyków od m. (k. 276, 298).

Wykazy połączeń numerów (...) i (...), w powiązaniu z potwierdzonymi tymi wykazami zeznaniami świadków K. P., R. R. i M. B. (1), wykazały, że P. K. posługiwał się w dniach 26 i 27 sierpnia 2013 r. telefonem o numerze (...).

Z analizy tych wykazów połączeń oraz zgromadzonych w sprawie wykazów stacji (...) i wydruków położenia stacji (...) na mapach (k. 757-757v, 759-764) wynikały ponadto następujące wnioski:

- czasy logowań telefonu P. K. do Stacji (...) przy ul. (...) w G. korelują z czasem i miejscem popełnienia i ujawnienia kradzieży przy ul. (...),

- w okresie bezpośrednio przed oraz po popełnieniu czynu oskarżony kontaktował się tylko z użytkownikami telefonów o nr (...) i (...), co koreluje z ustaleniami co do liczby osób współdziałających w popełnieniu kradzieży,

- nie są zgodne z prawdą zeznania świadka P. O. (1), jakoby P. K. miał około północy z 26 na 27 sierpnia 2013 r. dzwonić do niego, aby świadek odebrał go z okolic domu studenckiego przy ul. (...) w G., po czym miałby spędzić noc w jego mieszkaniu przy ul. (...) (dzielnica C.) – albowiem telefon P. K. logował się po raz pierwszy do stacji (...) na ul. (...) o godz. 01:56, a następnie także o godz. 03:03, 03:51, 03:53, 03:57, 04:03, 04:05, 04:08, po czym logował się do różnych stacji (...), co świadczy o jego przemieszczaniu się po G.,

- nieprawdziwe były tłumaczenia oskarżonego, przekazywane w dniu 27 sierpnia 2013 r. świadkowi K. P., odtworzone w oparciu o jej zeznania, jakoby samochód o. (...) miał zostać skradziony P. K. z ul. (...) w G. między godz. 22:00 a 23:00, gdyż w tym czasie P. K. nie przebywał jeszcze w tych okolicach,

- niedługo po rozmowie z P. K. o godz. 21:42 w dniu 26 sierpnia 2013 r., M. B. (1) kontaktował się kilka razy z użytkownikiem telefonu nr (...), zaś o godz. 04:41 w dniu 27 sierpnia 2013 r. z tą sobą posługującą się tym numerem telefonu dłuższą rozmowę odbył P. K.; następnie użytkownik telefonu nr (...) kilka razy kontaktował się w godz. od 05:41 do 06:33 z M. B. (1), którego telefon od godz. 06:25 logował się blisko miejsca porzucenia samochodu marki m. (...); prawdopodobnie zatem telefon o nr (...) należał do M. B. (2), brata M. B. (1).

W ocenie Sądu korzystne dla oskarżonego zeznania M. B. (2) złożone na rozprawie (k. 487-488_ nie zasługują na wiarę, gdy z świadek ten nie podał przekonujących powodów zmiany zeznań ze śledztwa co do przekazywania mu samochodu marki m. (...). Relacja świadka z postępowania sądowego była sprzeczna z konsekwentnymi zeznaniami M. B. (1), potwierdzonymi omówioną wyżej analizą połączeń.

Za niewiarygodne należało uznać także zeznania świadków P. O. (1) (k. 617v) oraz P. O. (2) (k. 770-771), którzy wskazywali na alibi oskarżonego. Jak wykazano wcześniej, relacja P. O. (1) nie może polegać na prawdzie, w świetle analizy połączeń telefonicznych i logowań do stacji (...). Nie potwierdziły się również podawane przez tego świadka okoliczności, jakoby P. K. miał znajdować się w stanie znacznego upojenia alkoholem, gdyż nie wskazywali na to świadkowie M. B. (1) i K. P.. W świetle zeznań świadka M. B. (1) o przekazaniu zapasowych kluczy do m. oskarżonemu oraz ustalenia na podstawie wykazu połączeń, że co miało miejsce krótko po północy w dniu 27 sierpnia 2013 r., nie zasługiwały nadto na wiarę zeznania P. O. (2), że P. K. był z nim umówiony w okolicach pizzerii (...) dnia 26 sierpnia 2013 r. Nadto świadek ten nie wspominał podczas przesłuchania na rozprawie, że był karany za składanie fałszywych zeznań w 2014 r. (k. 768).

Zdaniem Sądu, ujawnione w postępowaniu fakty i dowody, oceniane we wzajemnym powiązaniu, zgodnie z zasadami prawidłowego rozumowania i wskazaniem doświadczenia życiowego prowadziły do jedynej możliwej do przyjęcia wniosku, że P. K. wspólnie i w porozumieniu z dwoma z nieustalonymi osobami zabrał w celu przywłaszczenia motocykl k. (...) o nr rej. (...), a jego rola w popełnieniu tego czynu polegała na zorganizowaniu, celem dokonania kradzieży, pojazdów marki o. (...) oraz m. (...) i na obserwowaniu okolic miejsca kradzieży w pojeździe marki o. (...). Wniosek ten jest uzasadniony następującym rozumowaniem:

- dwa samochody, które użyto do dokonania kradzieży w dniu 27 sierpnia 2013 r., zostały użyte oskarżonemu przez różne osoby w dniu 26 sierpnia 2013 r., co świadczy to tym, że wejście przez niego w ich posiadanie miało charakter celowy, a nie przypadkowy,

- oskarżony przekazywał rankiem 27 sierpnia 2013 r. osobom, które użyły mu te pojazdy, że miały one zostać skradzione, podając nieprawdziwie K. P., że do utraty o. (...) miało dojść między godz. 22:00 a 23:00 w dniu 26 sierpnia 2013 r., podczas gdy na obu pojazdach nie było śladów kradzieży, zaś w porzuconym m. ujawniono oryginalne kluczyki od pojazdu - jakkolwiek w postępowaniu karnym można uwierzyć z zbieg okoliczności, to jednak organy procesowe nie są zobowiązane do wierzyć w cuda, a w takich kategoriach należałoby oceniać zabranie oskarżonemu przez nieznaną mu osoby, wbrew jego woli, dwóch samochodów, w których posiadanie wszedł zaledwie dzień wcześniej oraz użycie właśnie tych pojazdów przez nieznaną mu osoby do dokonania kradzieży,

- czasy logowań telefonu P. K. do Stacji (...) przy ul. (...) w G. i jego rozmowy z użytkownikami telefonów o nr (...) i (...) bezpośrednio przed oraz po popełnieniu kradzieży korelują z czasem i miejscem popełnienia i ujawnienia czynu oraz ustaleniami co do liczby osób biorących udział w jego popełnieniu,

- w samochodzie o. (...) ujawniono odcisk środkowego palca prawej ręki oskarżonego na szybie przy siedzeniu kierowcy, nie ujawniono ich natomiast na skradzionym motorze,

- kierowca pojazdu o. (...), zauważony przez patrol policji, obserwował nerwowo okolice miejsca popełnienia kradzieży, zaś następnie prowadzony przez niego pojazd oddalał się z miejsca zdarzenia wspólnie z pojazdem marki m. (...), w którym ujawniono skradziony motocykl k. (...),

- w postępowaniu sądowym pojawili się świadkowie podający fałszywe alibi oskarżonego,
- oskarżony nie przedstawił w toku postępowania wersji przebiegu wydarzeń, która w sposób przekonujący wykluczałaby jego udział w dokonaniu kradzieży, ograniczając się tylko do zaprzeczenia swemu sprawstwu.

W ocenie Sądu wskazanych okoliczności nie da się wytłumaczyć racjonalnie w inny sposób niż poprzez uznanie, że oskarżony brał świadomie udział w popełnieniu kradzieży.

W zakresie wartości skradzionego motocykla Sąd oparł się częściowo na zeznaniach pokrzywdzonego Ł. N. z rozprawy (k. 468) oraz wydrukach ofert internetowych sprzedaży pojazdów k. (...) (...) (k. 730 - 732). Pokrzywdzony podał, że pojazd był w bardzo dobrym stanie technicznym, miał założone istotne nowe części. Świadek wskazał, że motocykle takiej marki i modelu oferowane są do sprzedaży za ceny od 7500 do 8000 zł. Wydruki ofert z lutego i marca 2015 r. dotyczące motocykli o podobnym roczniku wskazywały na ceny: 6000 zł, 7700 zł i 8000 zł. Dając wiarę pokrzywdzonemu co do stanu technicznego pojazdu oraz uwzględniając, że kradzieży dokonano kilkanaście miesięcy przed datą ofert dołączonych do akt sprawy, wartość motocykla w dacie czynu ustalono na kwotę 8000 zł. Subiektywne przekonanie pokrzywdzonego, że jego pojazd był warty aż 12000 zł, względnie 9500 zł, nie było natomiast oparte na przekonujących i obiektywnych podstawach.

Ustalenia co do warunków osobistych oskarżonego i jego uprzedniej karalności oparto na jego niebudzących wątpliwości oświadczeniach i wyjaśnieniach (k. 436-437, 771) oraz na danych z Krajowego Rejestru Karnego (k. 767).

Pozostałe dowody nie miały istotnego znaczenia dla rozstrzygnięcia.

3. Ocena prawna czynu i rozstrzygnięcia o jego konsekwencjach prawnych

Czyn oskarżonego wyczerpał znamiona współsprawstwa w popełnieniu przestępstwa z art. 278 § 1 k.k. Motocykl k. (...) był dla oskarżonego rzeczą cudzą oraz został zabrany w celu przywłaszczenia, co oskarżony obejmował zamiarem bezpośrednim. Istniały też podstawy do przyjęcia, że oskarżony działał wspólnie i w porozumieniu z pozostałymi współsprawcami czynu. Sąd podziela dominującą obecnie w orzecznictwie tzw. materialno-obiektywną koncepcję współsprawstwa, zgodnie z którą nie jest konieczne dla dokonania przestępstwa w tej formie wyczerpanie znamion czasownikowych, o ile współdziałający ma w popełnieniu czynu istotny wkład, bez którego do popełnienia czynu w ogóle by nie doszło. Za taki istotny wkład należy zaś uznać zorganizowanie dwóch pojazdów w celu popełnienia przestępstwa, w tym zwłaszcza samochodu dostawczego m. (...), niezbędnego dla wywiezienia skradzionej rzeczy z miejsca popełnienia czynu. Nadto uwzględnienie, że oskarżony był w bezpośrednich okolicach miejsca zdarzenia, stojąc „na czatach”, wskazuje, iż jego czyn nie może być kwalifikowany jedynie w kategoriach pomocnictwa, lecz musi zostać uznany za współsprawstwo. Z dokonanych ustaleń faktycznych nie wynikało nadto, aby kradzieży dokonano z włamaniem w rozumieniu art. 279 § 1 k.k., to jest po pokonaniu przeszkody istotnie utrudniającej dostanie się do zamkniętego pomieszczenia, w którym znajdowała się cudza rzecz ruchoma. Należało bowiem uznać, że sprawcy dostali się do hali garażowej przez drzwi do klatki schodowej, niezabezpieczone kodem, a bramę hali otworzyli od wewnątrz, celem wydostania się z niej, co nie stanowiło „włamania”.

Nie ujawniły się okoliczności wyłączające bezprawność czynu lub winę oskarżonego, ani inne przeszkody procesowe o charakterze materialnym albo formalnym.

Przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. zagrożone jest karą pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.

Przy ocenie stopnia społecznej szkodliwości czynu, który należało uznać jako znaczny, Sąd uwzględnił:

- wartość skradzionego motocykla wynoszącą 8000 zł, co znacznie przekraczało granicę 1/4 minimalnego wynagrodzenia za pracę, choć z drugiej strony istotnie niższą niż kwota mienia znacznej wartości,

- sposób i okoliczności popełnienia czynu, polegającego na zabraniu cudzej rzeczy z miejsca przeznaczonego do parkowania pojazdów w mieszkalnym budynku wielorodzinnym, które wyposażone było w bramę wjazdową, przy czym dotarcia na miejsce czynu i jego dokonania zorganizowane zostały dwa pojazdy mechaniczne,

- istotną, niemarginalną rolę oskarżonego w popełnieniu przestępstwa.

Przy rozstrzygnięciach co do konsekwencji prawnych czynu Sąd miał też na uwadze, że oskarżony jest osobą młodą, niepracującą, ale zdolną do pracy, posiadającą pewny majątek, obciążoną alimentacyjnie. Nie miała istotnego znaczenia uprzednia karalność oskarżonego na karę grzywny za drobne przestępstwo.

W oparciu o wskazane wyżej okoliczności, Sąd uznał, iż oskarżony rokuje przestrzeganie porządku prawnego. Z drugiej jednak strony, waga przypisanego mu przestępstwa jawi się jako poważna, sprzeciwiająca się nadmiernie łagodnym skutkom prawnym popełnionego przez niego przestępstwa. Oskarżony nie ma przy tym obecnie stałej pracy, gwarantującej mu legalne przychody.

W ocenie Sądu, uwzględniając znaczny stopień społecznej szkodliwości przestępstwa, oskarżony nie zasługiwał na warunkowe umorzenie postępowania. Z tych samych względów i biorąc pod uwagę pozytywną prognozę kryminologiczną, zdaniem Sadu nie było celowe, ani zasadne orzekanie względem oskarżonego podlegających wykonaniu kar pozbawienia wolności lub ograniczenia wolności. Oskarżony zasługiwał zaś na zastosowanie wobec niego środka probacyjnego w postaci warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności. Jako adekwatną do stopnia społecznej szkodliwości czynu i osoby sprawcy Sąd uznał karę 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności. Jako, że warunkowe zawieszenie wykonania kary w tym wymiarze nie byłoby możliwe po zmianie przepisów Kodeksu karnego z dniem 1 lipca 2015 r., należało ocenić, że korzystniejsze dla oskarżonego była ustawa obowiązująca w dacie popełnienia przypisanego czynu do dnia 30 czerwca 2015 r. Te zatem przepisy ustawy karnej zostały zastosowane w wyroku.

Biorąc pod uwagę młody wiek oskarżonego i nieposiadanie przez niego stałej pracy, przy uwzględnieniu stopnia społecznej szkodliwości, Sąd warunkowo zawiesił wykonanie kary na okres 4 lat próby, zobowiązał go do wykonywania pracy zarobkowej i oddał go pod dozór kuratora sądowego.

Uwzględniając stopień społecznej szkodliwości przestępstwa, cele wychowawcze kary, potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa oraz możliwości zarobkowe oskarżonego, Sąd uznał, że zachodziła potrzeba wymierzenia mu na podstawie art. 33 § 1, 2 i 3 k.k. kary grzywny w wymiarze 400 stawek dziennych po 20 zł każda.

Sąd uznał, że nie było podstaw do odstępstwa od przewidzianej w art. 627 k.p.k. zasady obciążenia kosztami procesu oskarżonego oraz zasądził od niego na rzecz Skarbu Państwa opłaty w kwotach przewidzianych w przepisach ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach i zwrot całości wydatków poniesionych przez Skarb Państwa.

1 dowody: zeznania K. P. – k. 25, 724-725, zeznania R. R. – k. 24v, zeznania M. B. (1) – k. 50v, 668v – 669v, wykazy abonentów i połączeń telefonicznych – k. 249, 275, 276, 298.

2 dowody: wykaz połączeń telefonicznych – k. 298, 299, 300, wykaz stacji (...) 757-757v, położenie stacji (...) na mapach – k. 759 – 764v.

3 dowody: zeznania K. P. – k. 25, 724-725, zeznania R. R. – k. 24v, zeznania M. B. (1) – k. 50v, 668v – 669v, wykazy połączeń telefonicznych – k. 276, 299, 300, wykaz stacji (...) k. 758v.

4 dowody: zeznania P. W. – k. 20v-21, 536-538, zeznania R. K. – k. 22-22v, 538-539, zdjęcia i mapy – k. 742 - 746.

5 dowody: dokumentacja zdjęciowa – k. 133-134, protokoły oględzin – k. 3-6,36,39,40 opinia biegłego z zakresu dyktyloskopii – k. 172-173.

6 dowody: dokumentacja zdjęciowa – k. 136, protokół oględzin – k. 23-24, zeznania B. J. – k. 536, zeznania Ł. N. – k. 486, zeznania D. N. – k. 437.

7 dowody: zeznania P. O. (1) – k. 617v, w powiązaniu z wykazem połączeń i logowań do stacji (...) P. K., zeznania M. B. (2) – k. 487-488 z związku z wykazem połączeń P. K. i zeznaniami M. B. (1), zeznania P. O. (2) – k. 770-771 z powiązaniu z wykazem połączeń P. K. i zeznaniami M. B. (1) oraz wyrokiem skazującym P. O. (2) ze składanie w innej sprawie fałszywych zeznań – k. 768.

8 dowody: częściowo zeznania Ł. N. – k. 468, wydruki ofert sprzedaży motocykli – k. 730 – 732.

9 dowody: oświadczenia i wyjaśnienia oskarżonego – k. 436-437, 771, karta karna – k. 767.